

de havde derfor ikke faaet det Omfang, som de sikkert kunde have faaet, hvis der havde været mere Tid til at virke dernede. Men man troede paa det Tidspunkt, jeg rejste, at det slesvigske Grænsespørgsmaal i Virkeligheden var saa godt som afgjort, og at det derfor ikke kunde nytte at fortsætte, og det samme troede jeg. Jeg mente derfor, at det var tilstrækkeligt, at jeg medbragte, hvad der forelaa af Petitioner paa det Tidspunkt, jeg rejste, for at man i Paris kunde se, at der ogsaa i 3die Zone, og ikke blot i 2den Zone, var en Bevægelse for Tilslutning til Danmark og et Ønske om at faa Del i Afstemningen.

Paa dette Grundlag har jeg arbejdet i Paris, altsaa i fuld Overensstemmelse med det mellemslesvigske Udvalg og i fuld Overensstemmelse med den daværende Opposition i det nordslesvigske Tilsynsraad og endvidere i Overensstemmelse med Ønsker fra en talrig Del af Befolkningen i 3die Zone. Hvad jeg har foretaget i Paris, strider hverken mod Rigsdagsresolutionen af 23. Oktober eller imod Aabenraa-Resolutionen af 17. November 1918.

Saa vel fra konservativ Side som fra Venstres Side blev det af Ordførerne den 23. Oktober fremhævet, at den lykkeligste Løsning af det sønderjydske Grænsespørgsmaal var en Løsning, som hviler paa Selvbestemmelsen, paa en Afgørelse af, hvor langt dansk Sindelag strækker sig i Slesvig, paa en Afstemning om Grænserne for det danske Sindelag i Slesvig. Saaledes udtrykte de Konservatives Ordfører sig den 23. Oktober. Hvis man ønsker at faa fastslaaet Omraadet for, hvor langt dansk Sindelag strækker sig i Slesvig, er det fuldstændig naturligt, at man medtager hele det Omraade, hvor der før blot en Generation siden har været dansk Sindelag og dansk Sprog.

Dette strider slet ikke mod Ordlyden af Resolutionen af 23. Oktober 1918. Den er saa vid og elastisk, at den kan fortolkes baade i en mere indskrænkende og i en mere udvidende Betydning. Dens Udtryk er saa almindelige, at den Løsning af Spørgsmaalet, der fandt Sted paa Fredskonferencen, og som blev offentliggjort den 7. Maj 1919, meget vel kan betragtes som værende i Overensstemmelse med Rigsdagsresolutionen af 23. Oktober. Den

strider heller ikke mod Aabenraa-Resolutionen af 17. November 1918, i hvis Punkt 5 der jo blot siges, at de Distrikter, der støder op til den Clausenske Grænse, og som rejser Krav og Ønske om at deltage i Afstemningen, skal have Lov dertil. Det er saa igen et Spørgsmaal, hvor langt man vil regne „de tilstødende Distrikter“. Der er ikke noget unaturligt i, at man medregner Distrikterne helt ned til Sli-Trene, forsaavidt Befolkningen paa dette Omraade, der tidligere for en stor Del var dansktalende og dansksindet, rejser Krav om at være med i Afstemningen. Da jeg efter min Tilbagekomst forelagde Hr. Andreas Grau min Fuldmagt og de Petitioner, jeg havde haft med til Paris — jeg havde desuden et Brev med til ham fra det mellemslesvigske Udvalg, som jeg skulde have leveret ham i Paris, men da var han rejst —, sagde han: Hvis jeg havde vidst, at der var en Bevægelse ogsaa i 3die Zone og ikke blot i den Del af 2den Zone, hvor jeg var kendt med det, vilde jeg have støttet Deres Aktion.

Jeg har altsaa intet foretaget mig, som ikke kan hævdes at være i Overensstemmelse med det Standpunkt, som Rigsdagen har stillet sig paa, og navnlig ikke noget, som strider imod, hvad det konservative Parti ønsker og vil i denne Sag. Ingeniør, Landstingsmand Foss udtalte jo den 12. Maj 1919 i den store Debat i Rigsdagens hemmelige Møde angaaende Præliminærtraktatens Bestemmelser, at der efter hans Formening ikke var noget til Hinder for at forstaa Selvbestemmelsesretten for Slesvigs Vedkommende saaledes, at der ogsaa gaves Befolkningen i 3die Zone Adgang til at stemme.

Nej, naar det slesvigske Spørgsmaal er blevet saa forkludret, som det er, skyldes det ganske sikkert ikke, hvad der fra saakaldt privat og uansvarlig Side er foretaget i Paris, saa er det helt andre Steder, man maa vende sig hen, saa tror jeg, man gør rettest i at rette Blikket paa dem, som, da det slesvigske Spørgsmaal fik politisk Aktualitet i Oktober 1918, straks lagde for med at slaa en Streg over Danmarks historiske Ret. Det var dog et Grundlag. Naar et Land har en historisk Ret, som vi har i Slesvig, en Ret, som